

عنوان مقاله:

نقدی بر منشا تفکرات الگوی چهاربخشی در باغ ایرانی

محل انتشار:

فصلنامه هنر و تمدن شرق، دوره 3، شماره 7 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

وحید حیدرنتاج - دکتری معماری، دانشگاه مازندران، پژوهشکده نظر

رضا متدین - پژوهشگر دکتری معماری، مدرسه معماری ملکه، فرانسه

خلاصه مقاله:

در مورد علل پیدایش باغ ایرانی و هندسه خاص آن عوامل بسیاری ذکر شده است. یک دسته از عوامل، باغ ایرانی را چهارباغ به معنای باغ چهاربخشی دانسته و دلیل این شکل را در باغ های پیش از اسلام و پس از آن در اعتقادات و آموزه های دینی می دانند. برخی از نویسندگان اعتقاد ایرانیان به تقسیم دنیا به چهار قسمت را دلیل شکل چهاربخشی باغ های پیش از اسلام دانسته و برخی نیز نهرهای چهارگانه بهشت موعود در قرآن را عامل هندسه خاص باغ های می دانند. مسیله پیش رو در این مقاله نگاه فرمی به اعتقاد ایرانی اسلامی به عدد چهار و استفاده از آن در تقسیم بندی و هندسه باغ بوده و قصد دارد تا با تحقیق بر ایده مورد تاکید این فرضیه چه پیش از اسلام و چه پس از آن، این فرضیه را مورد تردید قرار دهد. در مورد این موضوع که باغ ایرانی تمثیلی از بهشت و کوششی است در رسیدن به بهشت آرمانی در این دنیا، نوشته های بسیاری وجود دارد که در این بین تاثیر چهار نهر بهشتی در فرم و هندسه باغ از دیگر تاثیرات به صورت برجسته تری نمایش داده شده است. مقاله حاضر با تاکید بر تاثیر معنایی بهشت در طرح اندازی باغ ایرانی، بر آن است تا به نقد تاثیر صوری بهشت بر هندسه باغ بپردازد. فرضیه مقاله با رجوع به اسناد تاریخی و اعتقادی ایرانیان و تحلیل محتوا، تقسیم جهان به چهار بخش را از اعتقادات خاصه ایرانیان باستان ندانسته و درباره باغ های پس از اسلام نیز تاثیر پذیری هندسه چهاربخشی باغ را از انهار بهشتی مورد تردید قرار می دهد.

کلمات کلیدی:

باغ ایرانی، بهشت، الگوی چهاربخشی، چهارباغ، چهار نهر بهشتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/851722>

